

Egy tucat élmény

Négy nap, négy éjszaka, és egy tucat élmény. Ez jellemezte az ide Kanizsa Fesztet, amit ötödik alkalommal szerveztek meg, egy új helyszínen, egy sokkal tágasabb, ideálisabb és biztonságosabb helyen, a magyarkanizsai vásártéren. Nyilván sokan hiányolták az eddig négy éven keresztül jól megszokott folyóink mentét, amely segített abban, hogy a lakosság azon része, aki nem érdekelt, szinte alig-alig halljon valamit a rendezvényből. Ám a kemény mag ezen hiány ellenére is megjelent.

Természetesen akadtak háborgók, közelben lakók, akiknek nem tetszett a községi megmozdulás, ami már-már természetesnek mondható, hiszen az ember már csak ilyen, nem tudja értékelni a jót, viszont a nem létezőért folyton sóvárog.

A legtöbb látogató pénteken és szombaton érkezett a helyszínre, barátokkal, barátnőikkel, szerelmekkel, vagy egyedül. Ám senki sem csüggedt, mindenki megtalálta a saját magának megfelelő stílust, színpadot, italt, személyt, napot és időpontot. Azt kell, hogy mondjam, hogy sokan éreztük, hogy ez most valahogy nagyon más, talán a helyszín, a nagyérdemű létszáma, a külföldre vándoroltak hiánya, az új személyzet volt az, ami ezt előidézte. Vagy csupán az emberek egyre erősebben jelen levő érdektelensége? Amihez elengedhetetlenül kapcsolódik az az egyszerű és rövid kérdés, hogy miért? Erre sajnos magam sem tudok érdemleges választ adni a Kedves Olvasónak. Azt viszont igen is tudom, hogy érdemes lenne mindnyájunknak legalább elgondolkodni rajta, annak érdekében, hogy mielőbb szünni kezdjen. A felépítés színes volt, megcélozta a fiatal, és az idősebb korosztályt egyaránt. A nappali programok, amelyek a csapatjátékokat és a különböző előadásokat foglalták magukba, érdekesnek és szórakoztatónak bizonyultak és nem utolsósorban tanulságosak is voltak. Általánosságba véve, minden előadót elsősorban a szórakoztatás, a folyamatos fejlődés, a dalok megismertetése, fülbemászó szövegek kreálása, és a közönség szeretete motiválja. Bár a fellépők közül sokak európai hírnévnek örvendenek, mégsem szálltak el maguktól. Alázatosak, elfogadóak és odaadóak. Ami a napközbeni tematikát illette, arról szinte ugyanez mondható el, úgy a szervezők ötletei, mint az előadók tekintetében. Egy ilyen esemény mögött rengeteg munka van, ebbe sokszor, sokan bele sem gondolnak.

Véleményem szerint ezért kell becsülni, és értékelni, ha valaki megmozdul és ugyan kisebb lendülettel, de másokat is mozgatni kezd. Az elmúlt napokban megtanulhattuk, hogy az ismerkedés hasznos, a kapcsolatok kiépítése fontos, az álmaink megvalósítása lehetséges, a szórakozás adott, és, ha ezek akarattal társulnak, csodákra képesek.

Ilyen csoda hát a mi kis fesztiválunk is. Csoda, amely ugyan nem eget rengetően híres és elsőprő, de létező és szerethető.

Pósa Tamara

Fotók: Szűcs Dorina, Puskás Károly